स्वर्गापवर्गप्राप्तिश्व पुरुषं पापच्व वै तदा । महेन्द्रो मलयः सद्यः शुक्तिमान्वचपर्वतः॥ १०॥ विन्धस्य पारिपाचस्य सप्तैवाच कुलाचलाः। तेषां सच्चत्राखान्ये भूधरा ये समीपगाः ॥ ११॥ विस्तारोक्क्रयिसो रम्या विपुत्ताञ्चाच सानवः। कोलाइलः सवैधाजो मन्दरो दर्दुराचलः॥ १२॥ वातस्त्रनो वैद्युतस्य मैनाकः स्वरसंस्त्रशा। तुङ्गप्रस्थो नागगिरी रोचनः पार्खराचलः ॥ १३॥ पुष्पो गिरिर्दुर्ज्ञयनो रैवतोऽर्बुद एव च। ऋष्यमूकः सगोमन्तः क्रूटग्रें सः कृतसारः ॥ १८ ॥ श्रीपर्वतय कोरय शतशोऽन्ये च पर्वताः। तैर्विमित्रा जनपदा स्त्रेद्याखार्थाय भागशः॥ १५॥ तैः पीयन्ते सरित्श्रेष्ठा यास्ताः सम्यङ्खिभ मे । गङ्गा सरस्तती सिन्ध्यन्द्रभागा तथापरा ॥ १६ ॥ यमुना च शतद्रुख वितस्तेरावती कुडुः। गोमती धूतपापा च बाहुदा सदृशदती॥ १७॥ विपासा देविका रंक्षुर्निश्चीरा गग्डकी तथा। कौ शिकी चापगा विप्र हिमवत्पादनि:स्वताः॥ १८॥ वेदस्मृतिव्यदवती रुपन्नी सिन्धुरेव च। वेखा सानन्दनी चैव सदानीरा मन्त्री तथा ॥ १८ ॥ पारा चर्मान्वती नूपी विदिशा वेचवत्यपि। शिप्रा द्यवर्षी च तथा पारिपाचाश्रयाः स्थताः ॥ २०॥